

քուի, ինչպէս ընդհանուր եկեղեցին հաւաքուած է Յիսուսի Քրիստով շուրջը: Եպիսկոպոսին բացակայութեանը թուլատրուած չէ մկրտել և առաջ կատարել, այլ ինչ որ նա հաստատէ՝ հաճոյ է Աստուծոյ, ապահով է, վաեր ամենայն ինչ: Պէիսոս Այեղնուոս Բիթանիոյ բգեաշխը կը գրէր Ամփոսէ (Սաման բգ.): Տրայիանոսի՝ 112ին (Թղթ Գիրք Ժ. 96). Կը նկարացրէ Արխանուէից կեանցէն, որ առաւտեան պահուն կը ժողովին, Քրիստոսի ուղղուած երգեր կը նուազեն իրեն Աստուծոյ. Դարձեալ կը հաւաքուին անմեզ և կատարելապէս անվաս սովորական իրն-ջոյց կատարելու համար, և այն:

Կայ երկրորդ դարէն մացած գեղեցիկ որթանկար մը Հռովմ գտնուած 1893ին Արրուէի Քրիսկիւա զետնագամբանին մէջ. կը ներկայացնէ անմեզ սիրոյ խնջոյք: Մինուկիոսի Փելքըսի խօսքերը «Convi-via non tantum pudica colemus, sed et sobria, nec enim indulgemus epulis aut convivium mero duci-mus» յայտնապէս ցոյց կու տան ազապի նկատմամբ, թէ ո՞րչափ այլ խնջոյքը կը կատարուէր համեստութեալը և չափաւորութեամբ: Արքիէի քրիստոնեայց, ինչպէս զիտենք Տերառողիանոսէ հզօր ջատագովէս, որ ազապի արարողութիւնը կը սկսուէր ազօթքով մը, ժողովականը կը ուազմէին պատառակաց վրայ, համեստ խնջոյք մը կ'նեէին, և կը խօսէին բարեպաշտ նիւթերու վրայ սfabulantur ut qui sciant Deum audire». Չեռաց լուսոցն ունէին, կը լուսաւորէին ճրագներով՝ սրահը, կ'երգէին սազմոս և այլ փառարանութիւններ Աստուծոյ, վերջին աղօթք մ'ալ կը մատուցանէին և ապա իրարմէ կը բաժնուէին (Էջ 803): Հիպապոլիտայ կանոնը, որ ըստ բազմաց կը թոփ Հոռմայ մէջ 195 տարւոյն գումարուած ժողովքի մ'արտադրութիւն, մաներաման գրեթէ ցոյց կու տայ մեզ ազապի արարողութիւնըն և գործադրութիւնը. մասնաւոր բառերով կը նշանակէ ինչ ինչ գէպքեր: Չոր օրինակ՝ աղքատաց համար

հաղորդութիւն, հաց երկմնեցուցչաց, տէ-բունական ազապի: Կ'ապապէ յագենալու չափ ուտել և ոչ ըմպէլ զինովալու չափ: Եղ հրամայէ՛ եպիսկոպոսին բացակայութեանը՝ ցանանային նախազահել ազապին, և ասոր չգոնուելուն՝ սարկաւագին: Երդ-մեցուցչաց հացին նկատմամբ այս կարծիք կայ, որ սովորական հացն է նախապէս պարզ օրնուած (une eulogie bénie à la messe le matin ou dans les jours précédents), որ մեր ազգային արարողութեան մէջ մասն կը կոչենք և կը բաժնուի հաւատացելոց պատարագին աւարտելէն վերջը:

Ա. Կ.

(Ծարայարելի)

ՀԱՅ ԲԺՇԿԱԿԱՆ ԶԵՐԱԳԻՐՔ Ս. ՊԱԶԱՐՈՒ

(Ծար. տես Բազմավէպ, 1925 էջ 70)

1.9.

ՊԱԿԱՍԱՒՈՐ ԲԺՇԿԱՐԱԾ

Փողքիկ հասոր մ'է սա՝ կազմուած 16 հարիւրորդամեղը մեծութեամբ, 11 հարիւրորդամեղը լայնութեամբ, և հազիւ կէս հարիւրորդամեղը թանձրութեամբ. սա 134 թուահամարն ունի: Կը բարկանայ 90 էջէ և 45 թերթէ. թուղթը բամբակեայ է, գիրը նոտր:

Ամբոսով վաթի գործերէն առնուած բուլորովն պակասաւոր զրուած մ'է, որ սկիզբն ունի յիշատակարանի մաս մը ապէս:

«Թէ դէմ բազում ժամանակաց արտարուած հայոցի համարի աստուած և քանի և նայն մեղաց, զզմամբն և խոստվանու և բեամբէ: Որ և զմեզ մաքրեսց քրիստոս և աստուած յամենայն մեղաց մերոց: Նաև և զրյամեցի Յակոբ վարդապէտն, որ բազում

« աշխատութիւն կրեաց ի յիեռումն ողբիս, « մանաւածեց զգանու սորին զովսկի նուսաստ « քահանայու յիշեցէր ի խայեալ սրբին « առուունոյ և սորր կուսին մարիսանու, և « դուր յիշեալ յիշեց ի քրիստոն ։ Գրեցա « ի բի/ն նձիթ, ի յոնիս ամսոյ ի ԱՅ։

Կ'երեկի թէ բժշկարանիս այս կոտրը կը գտնուէր կից այն ողբին՝ որը շարադրած է Յակոր վարդապետ զրիմեցի (Հեղինակ 15րդ դարու), և Յովուկի անուն ցահանայ մ'ալ ընդօրինակեր է զայն (1129 + 551) — 1680 յունիս 31ին, Յաւալի է որ բժշկարանիս մէջ աւելի տեղեկութիւն չի կայ, և մնեն կը ստիպուինք գոհանալ միայն այս թուականով, որ ցոյց կու տայ թէ միք հիները որչափ յարգ կ'ընծայէին հայ բժշկարաններու։

ԱՅ.

ԲԺՇԿԱՐԱՆ ԱՌ ՀԱՍԱՐԱԿ ԱՄԵՆԱՅՆ
ՑԱԽՈՑ ԵՒ ԱԽԾԻՑ

1803 թուահամարը կը կրէ այս բժշշկարանը, որ փոքրիկ հատոր մ'է կաշէ-կազմ, ոսկեզօծ եզրեցներով, բայց սկիզբէն պակասաւոր։

16 հարիւրորդամեղը մնաւթիւն, 10 հարիւրորդամեղը լայնութիւն և մէկ հա-րիւրորդամեղը թանձրութիւն ունի. կը բազկանայ 121 չէջ և 60 թերթէ. թուղթը հասա բամբակեայ է, փոքր՝ նոտր՝ զեղեցիկ, բայց չունի ոչ թուական, ոչ ալ թիշա-տակարան։

Լեզուն սամկօրէն է. կը խօսի Հազի, Ակասայի ցախի, փորցափի, ձեռ դրդազոյ, թեր-են հոտի, կշտացափի, փայծափի հիւանդու-թիւններուն, իխարուկ հաներոյ, ձաւացափի, մուացկոտութեան, անդտակի հոտին, զոզ արգելի, մրցմացի և ուրիշ բոլոր զործա-րաններու ցաւերուն վրայ ու կը յանձ-նարաբէ զանազան դեղեր, որոնց ես նման են Միթթար Հերացիի, Ամիրտուլվաթի և Ասարի պատուիրածններուն։

Հիւանդութիւններու ու անոնց դեղերուն

վրայ խօսելէ յետոյ՝ կը գրէ նաև գոյնե-րու. և անոնց բատաղրութիւններու մասին ըանի մը էջ ու կը վերջանայ ։ Կ'երեկի թէ բատ ինքեան՝ արդէն համառոտ գրուած մ'էր. վերջը ունի պարունակած բառերուն մէկ կարճ ցուցակը։

Լ.Բ.

Ա.Գ.Ր.Ա.Պ.Ա.Տ.Ի.Ե

Այս ձեռագիրին ալ կարենոր բան մը չէ. Բուագիան չունի և վերջի ժամանակներու ընդորինակութիւն կ'երեկի, թէեւ պարու-նակութեամբը հին, որովհեակ Ամիրտուլ-վաթի Ամրապատինէն վերցուած է կամ անկէ ցանուած անկասկած։

Պակասաւոր է և այս բժշկարանը, ու-րովհեակ առաջին էջին վրայ կը կարդանը՝

ՀԱՏՈՐ ԵԽ ԳԻՐՔ ՀԻՆԳԻՐՈՐԴ

վերնագիրը, որով կրնանը ենթագրել, թէ ունէր ուրիշ չորս հատորներ. մանաւանդ որ հոն կը կարդանը նաև հետեւեալ առ-ղերը.

« Որ անուսանի՝ Ազրապատին, որ է զիրք « բազարեալ դեղօրէից, և է որպէս զաւեա « և օգիիլ լար դրացն աւարեալց, որք մեկ- « եին վասի տեսական և զործական մասին « ասունայոյ զիրտանաւ ասողութիւննե»։

Հեղինակը կամ Գրիչը, ով է, այս հատորը կը բանէ երեք մասի. առաջինին մէջ կը խօսի դեղերու պէտքին վրայ, եր-երրորդը՝ կը նուրիբէ դեղերու պատրաստու-րեան կերպին, իսկ երրորդին մէջ կը ներ-կայացնէ դեղերու բազարութեան կերպը և այս մասն է ահա բուն Ազրապատին կո-չուածը, այսինցն զեղարանութիւնը։

*

Յաւալի է որ նախորդ չորս հատորները չի կան, որպէս զի կարեկի ըլլար ամրողին վրայ զաղափար ունենալ և թերևս իմա-նալ այնու հեղինակին կամ ընդօրինակի-չին ովկ և ուր ըլլալը։

Զեռազրատան 428 թուահամարը կը կրէ այս համորը, որ կազմուած ու լաւ պահուած է:

Մեծութիւնն է՝ 21, օ հարիւրորդամեղր, լայնութիւնը 16 հարիւրորդամեղր և թանձրութիւնը 1, օ հարիւրորդամեղր: Թութիւր բամբակեայ է, գիրը վաս՝ բայց ընթեռնվի և նոտր: Ունի 150 էջ գրութիւն 75 թերթի մէջ:

Ունի փայտեայ երկու կողք պահպանակ, որոնց գերջէն զրուած կ'երկին, այս պահպանակներուն վրայ տպուած են ծաղկանկարներ, երկրաչափական զործիքներ և մէշ տեղերը Աւարդիական արցունի զինաւնշները: Ալաջին կողքին վերև կը կարդացուի նաեւ զերմաներէն չորս տող գրութիւն մը, ուրկէ կ'իմացուի թէ յուշտաետրի մը վերաբերած են անոնց:

Լ.թ.

Ժ Ռ Դ Ա Վ Ա Ծ Ո Ց Ք

9 թուահամարը կը կրէ այս անթուական բժշկարանը, որ ժողովածոյ մ'է այլ և այլ զեղերէ: Կաշէկազմ է հաստ կողմերով: ունի 15 հարիւրորդամեղր մեծութիւն, 10 հարիւրորդամեղր լայնութիւն, և 3, օ հարիւրորդամեղր թանձրութիւն: Կը բաղկանայ 224 թերթէ 441 էջ գրութիւնը, որ նոտր է բամբակեայ հաստ թուղթի վրայ:

Տեղ տեղ կը յիշուի Միխթար թիշչին զեղերը, բայց այնչափ պականեր կան մէջ՝ որ կարելի չէ սոսուգել թէ որ Միխթարի զեղերն են, թէն զիտենց որ մէկ Միթթալը թիշչկ մ'ունեցած ենց, այսինքն ՀերԱՅԻՆ:

Ո՛ւ և է Յիշատակարան չունի ձեռագիր, միայն 281րդ էջն վրայ զրուած է «Փղին Հայոց Ռ.ԶԲ աւիսի մարտ», և հետն ալ կարգ մը օտար բաներ, որոնց աւելի Նուսխայի մը զարափարը կու տան:

Զիմ կարծեր սակայն, թէ սոյն Ռ.ԶԲ (1082 + 551 = 1633) թուականը զըրշագրին ճիշտ ընդորինակութեան համար

ըլլայ, օտար գրիչի մը արձանագրածը կը համարիմ ես զայն, զի գիրը բուրովվին տարբեր է բժշկարանինէն:

Եւ թերեւ բժշկարանս այդ թուականէն առաջ էր զրուած:

Նիմը բրւորպին նման է Միխթար Հերացիի և Ամրատոլվաթի բժշկարաններուն, և տարբեր բան մը բնաւ չի ներկայացներ, եւ կը սկսի բժշկական բառերու ցուցակով մը:

Խ.

ԳԻՐՔ ԱՐՎԵՍՏԻ ՔԻՄՐԱԱԿԱ

Այս ցիմիարանութիւնը որ 407 թուահամարը կը կրէ, ընդօրինակութիւն է այն ձեռագրէն՝ որ կը գտնորի Պարիզու Բιблиոթեզունակութիւն ի Հայերէն ձեռագիրներուն մէջ, և որուն համար Ս. Ղազարի ցուցակը կ'աւանդէ՝ թէ և կ դրծ անս և անոն մասնեացրի ուրուց, յօրինեալ և բարգմանարար յարացից ինուկ, և ի և հայ բանափրաց հաւաքիալ, բոյի կացեալ և ի թջ Դարուու:

Ընդորինակուած է 1877ին, թերեւ չ. Սրապիոն Պարունեանի ձեռցով:

30 հարիւրորդամեղր մեծութիւն ունի հասորս, 21 հարիւրորդամեղր լայնութիւն, և 2 հարիւրորդամեղր թանձրութիւն: Լաւ կազմուած է, ունի 208 էջ գրութիւն շեղագիր, և 104 թերթ, թուղթ՝ սովորական, նոր, բամբակեայ:

*

Թիմիական արուեստ ըսկելով, պէտք չէ սակայն շփոթել զայն արդի ցիմիարանութեան հետ, որ շնորհիւ Լավուազիէի մեծ գիտերուն, բժշկական զիտութիւնը բոլորովին յեղացրջեց ու բարեփոխեց:

Հին Ալեքիմիակի մասին խօսող զիրը մ'է այս; որ աւելի հանցային նիմիքերու յատոկութիւնները և պէսապիսութիւնները ցոյց կու այս, այն ալ շատ նախնական վարպակետութեամբ:

Գործը թերթ է, զի Պարիսի օքինակն

ալ ամրող չէ, ինչպէս ընդօրինակիչը
վերջին էջին վրայ կը յայտնէ զգելով՝

«ՕՐԻԱԼԻՆ ԹԵՐԻ ՄԱԼՅ»

ԽԱ..

ՔԱՂՈՒԱԾ ՔԻՄԻԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ

ԵՐԵԲ թերթէ բաղկացած փողքիկ տե-
տրակ մ'է սա, որ «Խմբագիրը» անոնը
կրող 1527 թուահամար տուփին պարու-
նակած ձեռագիր տետրակներուն 8րդն է.

Նորագոյն գրչի մը գործն է սա և աելի՝
բաղուած մը ցան թէ հեղինակութիւն,

47 պարբերութիւնէ բաղկացած կարճ
խօսքեր են, անյարմար քիմիագործութիւն
կոչուելու, որովհետև բոլորն ալ գունա-
շինութեան վրայ կը ճառեն, և տեղ տեղ
ալ անուշեղիներու արուեստը կ'ուսու-
ցանեն:

Տետրին ամենէն վերջը նշանակուած է՝
«27 ԴԵԿԵMBER 1876», որ անշուշտ
ընդօրինակութեան թուականն է:

Վերջին էջին վրայ կան անուններ կարգ
մը բայսերու, որինց մէջ հետացըրբական է
սա պարբերութիւնը.

«Չորրդ խոտե շեմսին, որ է արեգա-
«կանե... և այս խոտս (տա. Գաերու օր,
«և հայեց արեանիու և ուկենու), ի Մըս-
«րայ երկիրէ կու բուսանի, և ասապէ սորս
«ըիսմիմ Պէլարի առ և կու բուսանի սա
«ի ՄԱՍԻՍԻ ՏԱԿՆ մերձ ի զիոն Արկուորի
«և ի կիդուայ յերիերն, որ յարեմորից կորմէ
«սահմանակից և թարոյայ», և այլն».

Թայտոնի չէ թէ ո՛վ է զրողը. կ'երևի
բանահաւաց մը յղած է զայն Ա. Ղազար.
թերևս Հ. Դ. Ալշանին իրը տեղեկութիւն:

ԽԲ.

ԱՆՇԱԽԱԿԱԿ ԵՇԻԱԿԻՐ

Ամենավատ զրով զրուած ձեռագիր մ'է
սա, անանուն և անյիշտատակարան հասոր
մը, որ կը կը 1450 թուահամարը:

Արժէց մը բնաւ չի ներկայացներ, կը
խօսի մաճուններու վրայ, բայց Հասորին
կէսէն անդին մացուր զրով կը կարդացուի
ձայինու Հարդիմի բժշկաբանէն մաս մը,
որ՝ ինչպէս զիտենց՝ Հայ տպագրութեան
նախախայրից գործերէն է և հրատարա-
կուած է վեհեների մէջ 1513ին, Զեռա-
գիրս կը պարունակէ նաև Ամբուղղաթէ
վեցուած քանի մը էջ.

Ընդ ամէնը 120 թերթէ կը բաղկանայ
240 էջ զրութեամբ, բամբակեայ պարզ
թուղթի վրայ:

Կ'երեի թէ բաւական գործածական ե-
ղած է հասորս, որովհետև թուղթերը շատ
տեղ մաշած են և մեծապէս աղտոտած:

Առաջին էջին վրայ կը կարդացուի
«Պետրոս Վարդապետ» և երրորդ էջին
վրան ալ «Կարապետ Վարդապետ» ա-
նունները, առանց թուականի:

Տօթ. ՎԱՀԱՄ Ց. ԹՈՐՈՍԵԱՆ

ՎԻԵՆԵՍԻԿ — Ա. Ղազար

1 Փետրուար 1928 (Արունակելի)

ԼԵԶՈՒԱՐԻՑԻՑԱԿԱՆ

ՀԱՅԵՐԻՆ ՆՈՐ ԲԱՌԵՐ

ԳՐԻԳՈՐ ՄԱԴԻՍՏՐՈՍԻ ԹՂԹԵՐՈՒՆ ՄԷՋ

(ապ. Աղեղոանդրաց 1910)

(Տար. տես Բազմ. 1924, էջ 72)

69. Ովքելիք. մէկ անգամ ունի Մագ.
էջ 62. Իրրու մենցանայիւ մրցեալ մա-
կաւասար գագաթանն սոսուցեալ և յու-
կացն մանրամասնից իրրու զսվքելիթեացն
ճահճուցանէ հանդէպ ճակատուն. կոս-
տանեան նախ դրած է այս ձեռվ, էջ
259 ձեռագրական տարրերութեանց մէջ
դրած է ովքելիքեաց, իսկ էջ 350 սրբա-
զրած է զնվքելիքեացն, որով բարը զար-
ած է յատուկ անուն. իստ իս ուղղա-